

מסכת אבות

פרק ו משנה ט

אמָר רַבִּי יוֹסֵי בָּנו קָסְמָא, פָּעֶם אַתָּה הָיִיתִ מִהְלָךְ בַּקָּרֶה וַיַּגַּע
בַּי אָדָם אֶחָד, וַיַּנְמֵן לִי שְׁלוֹם, וַיַּחֲזֹרְתִּי לוֹ שְׁלוֹם. אָמָר לִי,
רַבִּי, מֵאַيָּה מֶקְומָה אַתָּה. אָמָרְתִּי לוֹ, מִעִיר גָּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים
וּשֶׁל סּוּפְרִים אָנִי. אָמָר לִי, רַבִּי, רְצׂוֹנָה שְׁפָדָור עַמְּנָנו
בָּמֶקְומָנוּ, וְאַנְיִ אַתָּה לְה אֶלְף אֶלְפִּים דִּינָרִי זָהָב וְאֶבְנִים טוֹבָות
וּמְرָגְלִיות. אָמָרְתִּי לוֹ, בָּנִי, אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וּזָהָב
וְאֶבְנִים טוֹבָות וּמְרָגְלִיות שְׁבָעוֹלָם, אַיִן דָּר אֶלְאָ בָּמֶקְומָה
תוֹרָה. וְלֹא עוֹד, אֶלְאָ שְׁבָשָׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל אָדָם אֵין מְלֹיוֹן לוֹ
לְאָדָם לֹא כֶּסֶף וּלֹא זָהָב וְלֹא אֶבְנִים טוֹבָות וּמְרָגְלִיות, אֶלְאָ
תוֹרָה וּמְעֻשִׂים טוֹבִים בַּלְּבָד, שֶׁנְּאָמָר (משלי ו) בַּהֲתַהֲלָכָה
פְּנַחַת אַתָּה, בַּשְּׁכֶבֶת תִּשְׁמַר עַלְיךָ, וַהֲקִיצָׁתָה הִיא תִּשְׁיַחַת.
בַּהֲתַהֲלָכָה פְּנַחַת אַתָּה, בַּעֲזָלָם הָזָה, בַּשְּׁכֶבֶת תִּשְׁמַר עַלְיךָ,
בְּקָבָר, וַהֲקִיצָׁתָה הִיא תִּשְׁיַחַת, לְעַזְלָם הַבָּא. וְכֵן כְּתוּב בְּסֶפֶר

תהלים על ידי דוד מלך ישראל (תהלים קיט), טוב לי תורה
פיה מאלפי זהב וכסף. ואומר (חגי ב) לי הכסף ולוי הזהב
אמר ה' צבאות:
